

[Kyed.]

har nedsat Forbruget paa Hjemmemarkedet med 25 pCt. Hvor ved man nu fra, at det er 25 pCt.? Man har et Tal fra 1933 og foregaaende Aar, som er et beregnet, tilnærmelsesvist Tal, som man har faaet frem derved, at Forsøgslaboratorierne, samtidig med at de indkalder Smør fra Mejerierne til Bedømmelse, beder om at faa en Blanket angaaende Produktionsforholdene m. m. udfyldt. Hvor mange Fejl denne Statistik indeholder, ved man ikke noget om, og saa trækker man fra det Tal, der ved denne Sandsynlighedsberegning fremkommer for hele Produktionen, det Tal, som angiver Eksporten af Smør, formodentlig efter Toldopgørelser, og det Tal, der derefter bliver tilbage, ansætter man til at være lig med Hjemmeforbruget af Smør. Men alle de Fejlberegninger, der kan blive Tale om, f. Eks. Svind for Eksportsmørrets Vedkommende og paa Hjemmemarkedet, ophober sig i det Tal, som man har angivet som værende Hjemmemarkedets Forbrug. Først i 1934, efter at Smørordningen er kommet i Gang, faar man et virkeligt regnskabsmæssigt Tal over Smørforbruget i Danmark fra Uge til Uge, fra Maaned til Maaned. Smørkontoret har delt den Tid, Smørordningen har været gældende, i 4-Ugers Perioder, og det viser sig, at der i den anden Periode er en Stigning i Smørforbruget paa Hjemmemarkedet i Forhold til den første paa 17,8 pCt., i den følgende Periode paa 13,4 i Forhold til den foregaaende, derefter 3,5, saa 6,7 og endelig 7,0 pCt. Se, det er regnskabsmæssige, autentiske Tal, man kan bygge paa, og det er dem, man skal holde sig til.

Dernæst siger den højtærede Landbrugsminister, at det, at betale Sødmælk og Fløde efter en Smørpris af 2 Kr. 50 Øre, vil medføre en Forhøjelse paa 50 pCt. i Mælkeprisen og Flødeprisen til Landmændene. Nu vil jeg da ikke haabe, at Pressen faar dette forkert i Halsen, saa der kommer til at staa i Bladene i Morgen, at det vil medføre en Forhøjelse for Forbrugerne af Prisen paa Mælk og Fløde med 50 pCt. Nej, Forholdet er, at Prisen for den Mælk, der sælges til Forbrugerne i Byerne uden for Landbrugernes Kreds, indeholder den Betaling, Landbruget faar for sin Mælk, og den ansættes i Forhold til Dumpingprisen paa Smør paa det engelske Marked, og dernæst indeholder den alle Omkostninger, Udbringelsesomkostninger m. m. Hvis vi opløser den Pris, Forbrugerne betaler, i dens Enkeltheder, viser det sig, at den mindste Del af denne Pris gaar til Land-

manden, langt den største Del gaar til Omkostninger og Udbringelse af Mælken til Forbrugerne. Der er aldrig nogen, der fra Socialdemokratiets Side gennem Aarene har protesteret det mindste mod, at alle Omkostninger i Form af Arbejds lønninger og hvad der ellers kan være, er steget Aar for Aar, men saa snart det gælder Dækning for Landbrugets Omkostninger, kommer den stærke Protest fra den højtærede Landbrugsminister over for det Erhverv, hvis Interesser han er sat til at varetage. Hvis vi ser paa det fra Forbrugernes Synspunkt, bliver der en Stigning i Mælkeprisen paa 12—15 pCt. i Byerne, men der er jo ikke noget Grundlag for, at Landbruget fortsat, som det har gjort i længere Tid, skal levere sin Part af Mælkenes Værdi til en Pris, der svarer til en Smørpris af 1 Kr. 30 Øre, som dog nu i sidste Uge er kommet op til 1 Kr. 60 Øre pr. kg.

Endvidere siger den højtærede Landbrugsminister, at det er urimeligt at give Landmændene en saadan Pris paa Hjemmemarkedet, at Landbruget derved kan blive rentabelt, da jo de $\frac{4}{5}$ — jeg mener nu kun, det er ca. $\frac{2}{3}$ — af Landbrugets Produktion gaar til Eksport. Ja, men hverken Landbruget eller Venstre har nogen Sinde krævet, at der skal gives Priser paa Hjemmemarkedet, som gør Landbruget rentabelt, saaledes at vi skulde kunne dække de Tab, der kommer paa vor Udførsel til de Dumpingpriser, der har været paa Verdensmarkedet de senere Aar. Nej, det, vi har forlangt, er, at Hjemmemarkedet betaler Landbruget de Varer, som det leverer Hjemmemarkedet, efter det Prisniveau og det Lønniveau, som andre Erhverv og Befolkingsklasser uden for Landbruget har fastsat skal være gældende inden for Landets Grænser, og det var jo Lønniveauet og Prisniveauet fra 1929, men vore Ændringsforslag bringer endda ikke Priserne op hertil.

Den højtærede Minister siger, at det er uklogt at gaa højere op med Priserne, men samtidig tilføjer han, at Flertallet vil være med til at sikre Landbrugerne rimelige Priser for det Arbejde, de yder over for andre Borgere her i Landet. Ja, men mere har vi jo aldrig forlangt! Saa er der kun tilbage: hvad anser den højtærede Landbrugsminister for at være rimelig Betaling for Landbrugets Arbejde over for andre Borgere her i Landet? Det har vi ikke faaet noget at vide om. Vi har heller ikke faaet noget at vide om, om den højtærede Minister mener, at de Priser, vi har fastsat, svarer til en rimelig Betaling, svarer til Prisniveauet, svarer til det, man kræver fra andre Sider